

kan opnaas, er nødvendigt, at Undervisningen i de enkelte Fag, navnlig overfor de ældre Børn, hovedsagelig foregaar paa Dansk.« Forespørgeren omtalte, at Lagtinget siden 1918 8 Gange har indstillet til Undervisningsministeren at udvirke Kongens Underskrift paa en Ændring af § 7, men det er ikke sket, og han forventede nu, at Ministeren kan tiltræde Lagtingets Standpunkt i denne Sag.

Undervisningsministeren begyndte med at udtale, at det af Forespørgeren stillede Spørgsmaal »vilde være let at besvare med et rent Ja eller Nej, hvis den færøske Befolkning stod nogenlunde enig i denne Sag. Som alle ærede Medlemmer ved, har Sprogspørgsmaalet, det vil sige Spørgsmaalet om, hvilket Sprog der skal være Undervisningsproget i den færøske Folkeskole, været et Stridsspørgsmaal paa Færøerne selv, i den færøske Befolkning, et Stridsspørgsmaal, der har delt Befolkningen i to Lejre, i to Partier, hvoraf til Tider det ene, til Tider det andet har haft Overtaget.« Ministeren gav en historisk Udvikling af Sagen og nævnte, at den første Bestemmelse blev givet i et Regulativ af 1845, i hvis § 10 det hedder: »Læreren bør stræbe efter at bringe Børnene til grundigt at forstaa og tale det danske Sprog, men dog ved Undervisningen tillige afbenytte det færøske, for saa vidt det anses fornødent til Udviklingen af Børnenes Begreber og til at sætte dem i Stand til fuldkomment at fatte, hvad der foredrages dem.« Herefter var Dansk Hovedsproget, Færøsk Hjelpesproget.

Ved Loven af 1. Marts 1854 bestemte man intet om Undervisningsproget. Følgen var, at baade Dansk og Færøsk blev anvendt. Men senere gik Udviklingen i Retning af, at det færøske Sprog bredte sig mere og mere som Undervisningssprog i Folkeskolen paa Færøerne. I 1910 udtalte Lagtingets Flertal, som ikke var et Selvstyreflertal, at det er tvivlsomt, om man vil kunne sige, at der nu ved Undervisningen gennemgaaende tales mere Dansk end Færøsk. Saa rejste Undervisningsministeriet Spørgsmaalet, der blev behandlet i Lagtinget i 1910, og et Flertal paa 15 Medlemmer vedtog følgende Udtalelse: »Lagtinget udtaler, at der ved Undervisningen i Folkeskolen paa Færøerne bør lægges Vægt paa, at Børnene, foruden at tilegne sig Lærestoffet, lære at forstaa og tale det danske Sprog, saa at de mundtlig kan gøre Rede for det i hvert af Skolefagene lærte lige saa godt paa Dansk som paa Færøsk. — Efter Lagtingets Formening kan og bør Tilegnelsen lattes ved en delvis Benyttelse af Børnenes sædvanlige Talesprog, Færøsk, medens det, for at den fornødne Færdighed i Brugen af det danske Sprog kan opnaas, formenes nødvendigt, at Undervisningen i de enkelte Fag hovedsagelig foregaar paa Dansk, navnlig overfor